

Önkormányzati Hírek

Mohács Város Önkormányzatának hetilapja

XXVII. évfolyam 10-11. szám

2026. március 12.

Megjelenik 10.000 példányban MOHÁCSON, ÚJMOHÁCSON, SÁRHÁTON és MOHÁCS-SZŐLŐHEGYEN

A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAIRA EMLÉKEZTÜNK

„Béke csak ott lehet, ahol nincs sötétség...”

– Ma áldozatokra emlékezünk! Áldozatokra, akik a történelem egyik leg-sötétebb, legaljasabb, leggonoszabb izmusának, a kommunizmusnak az áldozatai. Az áldozatok a szörnyűségek különböző fajtáit szenvedték el: halál, népiirtás, börtön, kínzás, kényszermunkatábor, jogfosztás, vagyonelkobzás és ennek a sornak nincs vége! – kezdte gondolatait február 25-én este a kommunizmus áldozatainak emléknapiján **Knolmayer János**. A városi főhajtáson, az IC-ben a szónok szavai arra világítottak rá: az emberi szellem, test és lélek működésének természetrajzát nagyon is jól ismerték az elnyomó gépezet képviselői, ennek tudatában voltak képesek igazán „hatékony”, ezzel együtt a lehető legembertelenebb eszközöket kitalálni és a gyakorlatba is átültetni ártatlanok tömegeinek vagy éppen a velük szembe szegülők megtörésére. Racionális magyarázattal ma sem tud szolgálni az utókor arra, hogy ez a mérhetetlen szenvedés miként sújthatta éveken, évtizedeken át hazánkat és a kommunista irányítás alá került államok népét – hallhatta a főhajtás hatvan fős közönsége.

A kommunizmus kialakulását, egészét eszmetörténeti szempontból is elemző szónok úgy vélte, ezen ideológia vírusként él tovább ma is. Más alakban, más formában, de ugyanúgy pusztít, rombol, mint egykor. Találón jegezze meg: az egykori vezető kommunisták unokái és dédunokái ma is kedvükre játszadoznak velünk és ördögi vigyorukat sajnos kevesen ismerik fel. Hozzátette: nekünk kell eldöntenünk, hogy hagyjuk-e tovább élni e kártékony eszméket a woke-tól a genderig és más elméletiekig, vagy közös összefogással, felismeréssel végre útjukat álljuk.

Knolmayer János úgy vélte, történelmi tapasztalat híján a mai Nyugatot még mindig a kommunizmus bűneinek relativizálása jellemzi. Így fordulhatott elő – idézte –, hogy pl. tavaly októberben, amikor Orbán Viktor az unió soros elnökeként ismertette a magyar elnökség programját, a balos képviselők kommunista frakciója felállva, ökölbe szorított kézzel énekelte az olasz partizán kommunisták himnuszát, a „Bella Ciao”-t. De elgondolkodtató az is – tette hozzá –, hogy az akkori bizottsági elnök, Jean-Claude Juncker tavaly Németországban Marx-szobrot avatott.

A szónok korunk tennivalóit is nyomatékosítani igyekezett:

– Nekünk tehát komoly dolgunk, felelősségünk és kötelességünk a szörnyűségeket világossá tenni egy olyan Európában, ahol a totalitárius eszme működésének pszichológiáját sem akkor, amikor vérben gázolva tombolt, sem azóta nem értették meg azok, akik soha nem élték meg a rettenetet és a szenvedést! – mondta végezetül.

A Presser Gábor előadásában, s zongorakíséretével előadott, borzongatóan szép Szabadságdal hangjai vezették be a Baranya Vármegyei SZC Mohácsi Radnóti Miklós Technikum és Szakképző Iskola diákjainak műsorát. „Tudd meg: szabad csak az, akit / Szó nem butít, fény nem vakít, / Se rang, se kincs nem veszteget meg, / Az, aki nyíltan gyűlölhét, szerethet, / A látszatot lenézi, meg nem óvja, / Nincs letagadni, titkolni valója...” – szavalták a tizenévesek. Az ötvenes években játszódó, Csonka délibáb című filmből vett bejátszások érzékletesen tárták elénk a kor embertelenségét, a hatalom kényének-kedvének alávetett sokaság, gyerek, felnőtt, agastyán kiszolgáltatottságát. Tollas Tibor, Heltai Jenő és mások versei idézték fel a kort, a reménytelenség állapotát, stációt éppúgy, mint az ember szabadságba vetett hitének hangjait. És próbáltuk magunkévá tenni a háború poklában árvává lett, alig néhány éves gyermekem, Kuksi intelmét, biztatását, aki a Valahol Európában szereplőjeként arról énekel nekünk: bár odakint most szörnyek járnak, mégsem szabad félni... A „Béke csak ott lehet, ahol nincs sötétség...” című összeállítás a Szózat hangjaival és mécsesek meggyújtásával zárult.

MEGHÍVÓ

A Mohács-szigeti Településrészi Önkormányzat
tisztelettel meghívja Önöket

az 1956-os jeges árvíz 70 éves évfordulója
alkalmából tartandó megemlékezésre

ÚJMOHÁCS, március 13.

15:00 órától: érkezés a Margitta Művelődési Házhoz
(Horváth Sándor utca 31-33.)

– A megjelenteket köszönti: **Szurcsikné Fábán Gyöngyi**, TRÖ-vezető
– Ünnepi beszédet mond: **Dr. Hargitai János** országgyűlési képviselő
Műsort adnak a Völgyesi Jenő Óvoda és Általános Iskola ovisai és diákjai.
15:30 Koszorúzás a Margitta Művelődési Háznál található árvízi emléktáblánál, majd a Szegeci úti árvízi emlékműnél
16:00 Kiállítás-megnyitó a sportcsarnokban
16:30 Előadás, vetítés a dunai árvívről 18:00 Kiss Kata koncert

A MOHÁCS 500 EGYIK LEGKIEMLEKEDŐBB
KULTURÁLIS ESEMÉNYÉRE KÉSZÜLÜNK

Nyelvek sokaságán, többszáz torokból szól a dal májusi kórusfesztiválunkon

Egy több évvel ezelőtt szárnyat bontott ötlet valósul meg ez év tavaszán városunkban: túlzás nélkül grandiózus zenei esemény, pontosabban eseménysor elé néz a Mohács 500 emlékévközönsége, hiszen háromnapos kórusfesztivállal is tiszteleg városunk, hazánk és külföldi partnereink az 1526-os csata hőseinek emléke előtt.

Még 2022. tavaszán fogalmazta meg az ötletet **Pávkovics Gábor** polgármester, hogy nemzetközi kórusfesztivállal is érdemes volna színesíteni a 2026-os emlékévközönségeit. Az elképzelés termékeny talajra hullt abban a városban, ahol a karéneklésnek ilyen hagyományai vannak, ahol nemzetközi híru kórusunk ápolja Bartók és mások zenei örökségét. Az csak „természetes”, hogy dalosaink főszerzői a formálódó zenei programnak. A részletekről vezetőjük, **Imréné Ivánfi Márta, Csöpi néni** beszélt lapunknak.

– Magát a fesztivált tavaly ősszel hirdettük meg, a jelentkezéseket a közelmúltban, február közepén zártuk le. Hét külföldi kórus fogadta el invitálásunkat: egy-egy román, szlovák, lengyel, szerb és két szlovén kar mellett a finnországi Kaustinenből érkeznek vendégek. Örömmel láttuk, hogy színes a paletta, hiszen vegyeskar, férfikar, női kar egyaránt képviseli a kóruskultúrát. A finn dalosok neve „Lakodalmi kórus”-t jelent, náluk elsősorban a folklórjegyek a meghatározók. Ez összesen kétszáz énekest jelent – sorolja Imréné Ivánfi Márta, hozzátéve: a május 29-31-éig zajló program első napján, táblákkal, zászlókkal látványos felvonulást tart a dalos sereglet a Deák tértől a Selyemgyárig. Itt valamennyi résztvevőt köszöntenek és röviden be is mutatnak a közönségnek. A megnyitó hangversenyre az esti órákban kerül sor.

– 30-án egész nap követik egymást a fellépések különböző helyszíneken: szabadtéren, koncertteremben és templomban egyaránt. A délután lesz a legizgalmasabb: a Deák téren 500 énekest hallhatunk majd egyszerre! Ez a szám nemzetközi viszonylatban is egyedülálló – magyarázza Csöpi néni a rá jellemző lelkesedéssel. – A hozzávetőlegesen 200 külföldi szereplő mellett nagyjából 300 magyar barátunk énekel velünk Pécsről, Komlórról, Siklósról, Szigetvárról, Pécsváradról... (folytatás a 3. oldalon)